

In gesprek met Nimrod winnaar 2011, Els ten Vergert met Kelly

De orangerie bij Kasteel Maurick zit helemaal afgeladen vol en iedereen is in afwachting van de prijsuitreiking. Als dan tenslotte bekend wordt gemaakt dat de 2e plek naar Jaap Dansen gaat, dan is de ontlading groot bij Els en de groep mensen om haar heen. Els ten Vergert en Shangarrilyn Venus (Kelly) winnen de Nimrod van 2011. De dag na de Nimrod bel ik Els om alles te weten te komen over haar Nimrod met Kelly.

Hoe ben je in de wereld van jachthondensport terecht gekomen?

"Mijn man Hans Kingma en ik hebben eigenlijk al heel lang Labradors en daar hebben we ook altijd mee gejaagd. Ongeveer 12 jaar geleden hebben we de overstap gemaakt van de traditionele Labrador naar de field trail hondjes. Het karakter van de Labrador spreekt ons erg aan, maar we wilden toch voor het jagen graag een hondje met wat meer uithoudingsvermogen en snelheid. We zijn toen terecht gekomen bij Wim Reinders, bij hem kochten we mijn eerste hondje Abbottsross Lisa. Met Lisa ben ik begonnen in de jachthondensport en met haar heb ik ook mooie resultaten behaald waaronder ook KNJV-A en MAP-A diploma's. Toen we vier jaar geleden op zoek gingen naar een nieuwe hond, was er op dat moment in Nederland geen nestje aanwezig wat bij ons paste. Wim Reinders wist ons toen te vertellen dat er in Ierland nog een heel mooi nestje lag wat misschien wel wat voor ons zou zijn. Van het een kwam het ander en in het voorjaar van 2007 zijn mijn

man en Wim samen afgereisd naar Philip Turner om Kelly op te halen".

Wat is er zo bijzonder aan Kelly?

"Toen Kelly eenmaal voet op Nederlandse bodem had gezet, liet ze duidelijk weten dat we niet meer om haar heen konden. Ze was voor niets en niemand bang, en ontzettend ondeugend. De eerste 2 jaar van haar leventje heb ik menigmaal gedacht dat ik haar uitdagende karakter niet de baas zou kunnen worden. Ze kon ontzettend hard werken op de trainingen en deed dan met gemak de moeilijkste proefjes. Maar rende even zo gemakkelijk plotseling met een dummy in de bek weg om op 100 meter lekker haar eigen feestje te vieren. Maar zo stout als ze soms kan zijn met de training, zo werkwilend is ze op de wedstrijden. Ook is ze een expert in het razendsnel stelen van hele appeltaarten of andere lekkere dingen uit tasjes en rugzakjes en schrokt ze deze vervolgens in een paar seconden naar binnen.

De combinatie van deze karaktereigenschappen, enerzijds heel hard en goed kunnen werken en anderzijds haar ondeugende kant, maken Kelly voor mij een heel speciaal hondje waar ik enorm van kan genieten".

Je woont in Zuidwolde (Groningen) heb je trainingsmogelijkheden in de buurt of moet je vaak verder van huis?

"Bij ons in de buurt heb je niet zo veel mogelijkheden om te trainen, en zeker niet op A- of MAP A niveau.

Ik ben destijds begonnen bij Teamwork jachthondentraining van Gerard van Beek uit Ede. Daarna heb ik getraind bij Willy Walbeek in Almere. Willy heeft altijd veel vertrouwen gehad in Kelly en mij en door die trainingen heeft Kelly echt leren gehoorzamen. Verder heb ik de laatste twee jaar de MAP-A training voor beginners en gevorderden gevolgd bij jachthondenschool Konsequent van Theo Cornelissen. De nodige adviezen over het lopen van lijnen kreeg ik van Dick Heijman. De laatste paar maanden train ik ook bij jachthondenschool de Vallei Apporteurs van Gerard van den Heuvel. Daarnaast train ik af en toe samen met Sytze de Jong en zijn Draadhaar Anuk van Rhijnauwen. Sytze en ik doen ook samen succesvol mee aan koppelwedstrijden voor Retrievers en Staande Honden.

Dit voorjaar zijn we met een aantal voorjagers naar Engeland afgereisd voor een training bij de Engelse top trainster Gilly Nickols. Dat was erg leuk en een super ervaring. Zoals je hoort gaan er veel kilometers in zitten om dit te bereiken".

Winnaar Nimrod 2011 Shangarrilyn Venus (Kelly).

Rico vld Scheer neemt het apport van zijn Duitse Staande Draadhaar Beard aan.

'Best of the rest': Arnoud Korst en Langhaar Lara

Train je dan op een specifieke methode of heb je je eigen systeem?

"Nee, een specifieke methode heb ik niet, ik pik van alle methodes datgene uit wat bij mij en de hond past en daar ga ik mee verder. In Engeland hebben we tijdens de workshop echt zelf aan kunnen geven waar we aan wilde werken met onze honden. Voor mij was dat bijvoorbeeld het uitsturen over breed water, en dan heb ik het over waterpartijen van meer dan 100 meter breed. Ook heb ik daar met Kelly getraind op het nemen van hindernissen, Engeland heeft enorm veel hekken en dat was een mooie gelegenheid om daarmee te oefenen".

Wanneer ben je met Kelly wedstrijden gaan lopen?

"In 2008 begon ik met een KNJV proef, Kelly was toen maar amper anderhalf jaar oud. Ze haalde daar gelijk haar eerste B-diploma en meteen de 1e plaats. Ik was zo trots op haar toen! Haar eerste MAP liep ik toen ze twee en half jaar oud was. Nou, dat was echt iets voor Kelly. Ook nu weer haalde ze prachtige resultaten en toen zijn we verder gaan trainen voor het begeerde A-diploma.

In 2010 hadden we bij de eerste poging meteen succes en haalde ons 1e KNJV A diploma. Dat smaakte naar meer dus besloot ik ook direct een aantal MAP's in de A te lopen. Ook nu weer was het volop genieten van Kelly haar werklust en behaalde ze prachtige resultaten".

Wanneer kwam de Nimrod voor jou in beeld?

"Eigenlijk kwam de uitnodiging voor de NIMROD als een verrassing. Ik had er dit jaar helemaal nog niet op gerekend en wilde eigenlijk proberen volgend jaar een kansje te wagen. In februari van dit jaar is Kelly 4 jaar geworden. Mijn plan voor dit jaar was om veel wedstrijden te lopen zodat we beiden ervaring zouden opdoen voor de NIMROD van 2012. Maar het liep allemaal anders. De uitnodiging kwam, en dan moet je beslissen wat je doet. We hebben dit jaar 6 MAP's gehaald en met goede resultaten, dus de prestaties van Kelly waren geen toevalstreffers. Na overleg met mijn trainers en trainingsmaatjes heb ik de knoop doorgehakt. We gaan ervoor! "

“De eerste 2 jaar van haar leventje heb ik menigmaal gedacht dat ik haar uitdagende karakter niet de baas zou kunnen worden.”

Hoe ben je deze spannende dag in gegaan?

"Eigenlijk was ik nog wel redelijk ontspannen, ik had geen echte favorieten rol dus ik kon me lekker op mezelf en op Kelly concentreren. Ik moest beginnen bij proef A en was laatste van onze groep. De meeste voorjagers die voor mij waren kozen er daar voor om eerst de sleep van de haas binnen te brengen. Ik heb hier bewust de keuze gemaakt om Kelly toch eerst op de eend te sturen. Deze was een duiker en dus ook niet dood. De plons van de eend zat zo nog vers in Kelly's geheugen en de sleep op de haas was toch een blinde dirigeer richting het begin punt. Achteraf dus een verstandige keuze want zowel de eend als de haas waren heel snel binnen. Zo had ik dus nog voldoende tijd voor het ophalen van de duif over. Als de eerste proef al zo lekker gaat dan voel je het zelfvertrouwen toenemen".

En hoe verliep de rest van de dag?

"Toen ik bij proef B aan kwam heb ik toch wel even gedacht "wat een afstanden", maar ik wist dat Kelly het kon. En zo ben ik ook begonnen aan die proef, vol vertrouwen want dat straal je uit naar je hond. Ook deze proef ging ons eigenlijk heel vlot af.

Dan is het wachten op de laatste proef. Ik wist dat het konijn daar voor problemen zorgde bij de meeste deelnemers. Toen in mijn groep ook Jan Weijers er uit ging op het konijn begon het toch wel spannend te worden. De hond van Jan is erg goed en zelfs die heeft het konijn

niet kunnen vinden. Ik heb toen voor mezelf nog eens alles op een rijtje gezet, de sleep van de fazant aan de linkerkant van dat bos, het spoor van het ree, en de wind die ook vanuit die kant leek te komen. Allemaal veel verleiding en daarom besloot ik om Kelly meer op recht in te zetten, daarna ben ik vooruit, vooruit gaan roepen. Aan de rechterkant en diep dat was waar ik dacht dat ik Kelly het beste naar toe kon sturen. De rest was aan Kelly. Een hele tijd was het toen muisstil, je kon een speld horen vallen.

Toen hoorde ik heel zachtjes een kleine opluchting in het publiek achter me, ik durfde bijna niet te kijken. Maar jawel daar kwam ze,

mijn Kelly met het konijn... De ontlading was toen enorm, een gejuich uit het publiek en iedereen die je komt feliciteren. Echt prachtig".

"De hele dag was in een woord geweldig. Het kasteel met de mooie verlichting, de perfect uitgedachte proeven, de begeleiding en verzorging van de hele dag, en dan natuurlijk die enorme hoeveelheid publiek, het was echt een ongelofelijke ervaring. Wat mij voornamelijk zal bij blijven van deze Nimrod is het warme gevoel dat ik de hele dag mocht meemaken. Iedereen heeft ontzettend met ons meegeleefd en de reacties uit het publiek waren overweldigend. Mensen die je zeggen dat je het goed

gedaan hebt en dat ze genieten van je hondje. En aan het eind van de dag een hele volle zaal met mensen die wachten op die spannende prijsuitreiking. En als je dan ook nog eerste wordt dan kan het natuurlijk niet meer stuk. Maar deze resultaten had ik natuurlijk nooit kunnen bereiken zonder alle hulp van diverse mensen om mij heen. Natuurlijk mijn man Hans, met wie ik vaak samen train en die altijd onvoorwaardelijk in Kelly en mij heeft geloofd. Alle mensen die mij tijdens de trainingen bijgestaan hebben met adviezen en natuurlijk ook de vele helpers die met veel geduld op de trainingen assisteerden. Jullie zijn stuk voor stuk onmisbaar! "

In gesprek met 2e prijs winnaar, Jaap Dansen met Lowly Arthur

Jaap is de eerste deelnemer die op de Nimrod alle apporten binnen heeft, de groep waarin Jan en Els zitten moet dan nog beginnen aan proef C. Ik feliciteer Jaap met deze prestatie en vraag of ik hem morgen mag bellen voor een interview voor dit tijdschrift. Maar natuurlijk, leuk, geweldig, super. Jaap is duidelijk helemaal in extase en geniet met volle teugen van deze dag. Als ik hem de volgende dag bel is dat eigenlijk nog steeds zo. Op de vraag wie Jaap Dansen eigenlijk is komt een redelijk kort antwoord, maar over zijn hond Lowly Arthur en over de Nimrod raakt hij niet uit gepraat...

Tweede plaats voor Lowly Arthur (Jaap Dansen).

Wie is Jaap Dansen?

"Ik ben de echtgenoot van Joke, trotse vader van 3 kinderen en opa van maar liefst 12 kleinkinderen. Wij hebben al 40 jaar honden waarvan de laatste 22

jaar jachthonden, eerst een Duitse Staande Draadhaar, later een Drentse Patrijs, en nu dus een Golden Retriever. Ik ben 61 jaar oud en werkte als bedrijfsleider op een vleesverwerkingsbedrijf. Een jaar of 5 geleden heb ik 2 keer een hartinfarct gehad en daarna nog een hernia gekregen en daardoor heb ik in februari van dit jaar een regeling kunnen treffen met mijn werkgever waardoor ik nu vervroegd met pensioen ben".

Hoe kom je dan van een Draadhaar, via een Drent bij een Golden uit?

"In 1978 ben ik begonnen met een Duitse Staande Draadhaar, niet eens zo zeer op jachthondensport maar ik ben wel zelf gaan trainen met de hond. Helaas hebben we deze op den duur in moeten laten slapen. In 2002 kwam er een nieuwe hond, mijn vrouw wilde een Nederlands ras en zodoende viel de keuze op een Drentse Patrijs en daarmee ben ik gaan trainen bij Multidog. Deze hond is erg leuk en eigenwijs, maar had erg veel last van de loopsheid en daarna ook iedere keer schijnzucht. Dat is zo frustrerend met trainen want dan werd ze erg lastig en trutterig, maar ik wilde niet onnodig veel druk op de hond leggen. Het zijn immers de hormonen en de hond zelf kan er ook niets aan doen. De Drent hebben we nog steeds, maar voor de wedstrijden

heb ik toen gekozen om een nieuwe hond aan te schaffen. Dat zou dan wel een reu worden dat stond vast. Dat het een Golden werd is eigenlijk een samenloop van omstandigheden geweest. In die tijd trainde ik met mijn Drent bij Gerda Companjen maar door mijn vakantie had ik een mail gemist waarin Gerda de training had afgezegd omdat ze met een groepje Goldens moesten trainen voor de Engelse wedstrijden.

Ik mocht toen toch meedoen en zat daar met mijn Drent tussen de Goldens, en vanaf dat moment ben ik eigenlijk besmet. De passie en werklust van die honden was onvoorstelbaar, en dus vertelde ik bij thuiskomst aan mijn vrouw dat onze volgende hond een Golden moest zijn. De hond van Gerda, Lowly Nabucco zou nog een dekking gaan doen in Engeland en daar hebben wij toen in 2007 onze Arthur uit gekozen".

Je traint al 9 jaar bij de jachthondenschool van Arno Brosky Multidog, wat bevalt je daar zo goed?

"Arno heeft eigenlijk dezelfde instelling als ik. Daar bedoel ik mee: a) positief trainen, b) veel variatie, c) veel verschillende terreinen, d) altijd opbouwend trainen, e) goed gekozen groepen en indien nodig naar een wedstrijd toe trainen. Arno is iemand met een enorme passie voor de jachthondensport en weet dit ook over te brengen op zijn cursisten. Daarnaast doen we met de groep inclusief trainer en helper leuke dingen zoals workshops of etentjes en dat is ook wat het zo gezellig maakt".

Train je naast de lessen bij Multidog zelf ook nog met Arthur?

"Jazeker, ik train iedere dag 10 tot 15 minuten

Grote Münsterlander Meiske v.t Exelse Veld (Matty de Putter).

met hem. Als ik ga wandelen gaat er altijd een dummy mee. Juist door deze korte momenten hou ik hem eager en wil hij graag voor me werken. Arthur is een hond die altijd wil luisteren en is erg leergierig en passievol, dit zie je voornamelijk terug in zijn enorme snelheid tijdens het werken. Daarnaast beschikt hij over voldoende intelligentie om moeilijke apporten toch zelfstandig op te lossen".

Vorig jaar heb je ook een uitnodiging gehad, die heb je niet aangenomen ik denk dat je daar achteraf geen spijt van hebt of wel?

"Klopt, vorig jaar kreeg ik ook een uitnodi-

ging, maar gezien de leeftijd van de hond heb ik daar toen van af gezien. Die beslissing is erg moeilijk, maar uiteindelijk wel de juiste gebleken. Arthur is nu nog completer dan vorig jaar en zijn prestaties zijn echt super. Spijt heb ik dus niet, zeker niet gezien het resultaat wat ik nu behaald heb. Toch kan ik de opmerking van Jan Weijers over de eenmalige deelname voor goed presterende honden wel begrijpen (noot redactie: zie 'in gesprek met Jan Weijers'). Ik ondersteun mijn gedachten over het openstellen van de Nimrod voor meerdere jaren dan ook van ganser harte".

Voor jou zelf was dit ook je eerste Nimrod deelname, hoe heb je de aanloop naar deze Nimrod toe beleefd?

"Het hele wedstrijd seizoen is voor mij ontzettend genietend geweest. Het werken met Arthur ging goed, en daarnaast heb ik ook heel erg genoten van andere voorjagers en honden op de Map proeven. In het bijzonder van Jan Weijers en zijn hond Abbotsross Maghera, als die 2 aan het werk zijn samen is het een waar genot om dat vanaf de zijlijn te bekijken. Gaandeweg het seizoen begint het natuurlijk wel spannend te worden. Dit jaar was er voor het eerst een officiële website www.nimrod-nederland.nl waarop alle uitslagen en de scores voor de Nimrod-punten op bij werden gehouden. Ook over de locatie voor de Nimrod werd op de site door kleine aanwijzingen steeds meer bekend. Dit maakt het allemaal erg leuk en spannend om te volgen".

Heidi Allon en Timber of Upperclaws.

Gabber v/d Slotbosse-Heide (Ad van Dongen).

Wat vond je van de proeven?

"De proeven werden 's morgens uitgelegd door John Steen met een presentatie, dit was erg overzichtelijk. Ook op de proeven zelf toen ik aan de beurt was kreeg ik van de keurmeesters goede uitleg over de situatie en de opdracht die van ons verwacht werd. Aan de manier waarop de proeven in elkaar zaten kon je opmaken dat de technische commissie met verstand en uit liefde voor de jachthondensport bezig is geweest met het uitzetten van de proeven. Aan alles was te merken dat ze erg zorgvuldig en professioneel te werk waren gegaan, als deelnemer is het echt een genot om in zo'n situatie te mogen werken".

Heb je ondanks de zenuwen ook nog kunnen genieten van deze dag?

"Ik heb er echt ontzettend van genoten. De hele ambiance, het kasteel met al die lichtjes, de schitterende terreinen, dat alleen al was echt geweldig. Als deelnemer werden we daarnaast ook nog

super verzorgd met een lunchpakketje, koffie, thee of frisdrank, ik voelde me echt een feestvarken die dag. En dan nog dat publiek dat in zo'n grote getale aanwezig was en dat zo onwaarschijnlijk meeleefde met mij en de hond. Al die mensen die je aanspreken en zeggen dat ze genieten van het werk van Arthur. En al die handen die ik toegestoken kreeg toen we ons laatste apport binnen hadden gehaald, echt fantastisch! Ik werd vannacht om 02:00 uur wakker en heb alleen maar liggen denken aan hoe geweldig het allemaal is geweest".

Een AA diploma op de Nimrod is een uitzonderlijke prestatie, dat doe je niet zomaar even. Wie staan er eigenlijk allemaal achter het succes van jou en Arthur?

"Allereerst natuurlijk mijn lieve vrouw Joke die mij alle ruimte en gelegenheid heeft gegeven alle jaren te trainen. En die me de mogelijkheid geeft dit in te vullen zoals ik zelf wil. Ze staat volledig achter mij en Arthur en dat is een heel fijn gevoel.

Daarnaast natuurlijk ook mijn trainer Arno Brosky en alle andere cursisten uit mijn trainingsgroep waarmee ik altijd ontzettend leuke en leerzame trainingsmomenten heb. Ook heb ik nog een vaste trainingsmaat op de woensdagen, en dat is Ger de Rooy. Met Ger is het altijd gezellig en we leren veel van elkaar. Op de Nimrod dag zelf waren het Hans Mathijssen en Arno Brosky die me deze hele dag geweldig begeleid hebben en er daarmee voor gezorgd hebben dat ik die dag kon schitteren.

Last but not least degene die mij de laatste twee jaar de mogelijkheid heeft geboden om mee te gaan op zijn jachtpartijen, Hans Huiszoon. Dit is voor mij en Arthur van onschatbare waarde geweest. Een goede jachthond is pas compleet als hij in de praktijk zijn jachtverstand verder kan ontwikkelen. Het is vandaag de dag erg moeilijk om als voorjager (zonder geweer) met je hond in de praktijk te kunnen deelnemen aan een jachtdag. Ik ben Hans dan ook ontzettend dankbaar voor de gelegenheid die hij ons

geeft om op zijn jacht deel te nemen. Ik hoop dat er door een evenement als de Nimrod en de publiciteit hier rondom meer aandacht komt voor de voorjagers met hun

honden. Een mooie jacht verdient goede jachthonden en hun voorjagers, dus ik hoop dat deze publicatie bijdraagt aan de mogelijkheden om als voorjager uitgenodigd te

worden op een jacht. Ik ga in ieder geval graag mee, dus als u nog iemand zoekt de komende tijd...".

In gesprek met 3e prijs winnaar Jan Weijers met Abbotsross Maghera (Fellow)

Na de prijsuitreiking vraag ik ook Jan Weijers om zijn telefoonnummer voor dit interview. "Een artikel in de jachthond? Ja, daar werk ik graag aan mee, alleen wil ik wel dat je er de tijd voor neemt want ik heb iets te vertellen". Zijn passie voor de sport klinkt door in zijn stem. Als ik Jan dan de volgende dag spreek merk ik gelijk weer aan zijn intonatie en zijn verhaal dat het een ontzettende ambitieuze en gedreven man is.

Vertel eens wat meer over je achtergrond

"Van jongs af aan ben ik al een sportman in hart en nieren. Dat begon al met het beoefenen van de judosport op hoog niveau. Deze prestaties resulteerde zelfs in een nominatie voor de Olympische Spelen, die ik helaas door een blessure aan mijn knie aan me voorbij moest laten gaan!

Daardoor heb ik helaas de actieve judosport moeten verlaten. Omdat de judosport me nog steeds heel na aan het hart ligt ben ik nu werkzaam als voorzitter van de Stichting Top Judo Nijmegen.

Deze stichting biedt judoka's uit de regio

Nijmegen de mogelijkheid om hun talent als wedstrijdjudoka verder te ontwikkelen. We hebben met deze stichting al een aantal Europese kampioenen geleverd en momenteel staan er 2 genomineerden klaar voor de Olympische Spelen 2012 in Londen.

Na mijn actieve judosportverleden ben ik gaan werken in het bedrijfsleven. Ik ben eigenaar geweest van een verfgroothandel die ik inmiddels verkocht heb.

Omdat het sporten mij in het bloed zit heb ik me later gericht op het beoefenen van de hardlooptsport en ben ik marathons, triatlons en ultralopen gaan doen. Dit kwam me uiteindelijk duur te staan, want mijn knie is

dusdanig versleten, dat ik ook deze sportieve invulling vaarwel moest zeggen".

Vanaf wanneer kwam toen de jachthondensport in beeld?

"In 2006 heb ik met mijn eerste hond Chica, een bruine Labrador, de jachthondensport ontdekt. We hebben veel getraind en geleerd en ook wedstrijden gelopen. Chica is een hele lieve en stabiele hond, maar bezit helaas te weinig passie om op hoog niveau te presteren. Ik werd daarentegen steeds passievoller over deze geweldige sport en vanaf dat moment was de wens voor een wedstrijd-hond geboren. Ik had op de Nimrod in Kropswolde de hond van Henk Slijkhuis, Abbotsross Megan aan het werk gezien en toen wist ik wat ik wilde. Helaas lukte het niet om een pup van Megan te krijgen en zodoende kwam ik terecht bij de fokker van Megan, Wim Reinders. Het viel nog niet zo mee om voor een pup in aanmerking te komen, maar de aanhouder wint en uiteindelijk kwam in 2008 Abbotsross Maghera (Fellow) in mijn leven".

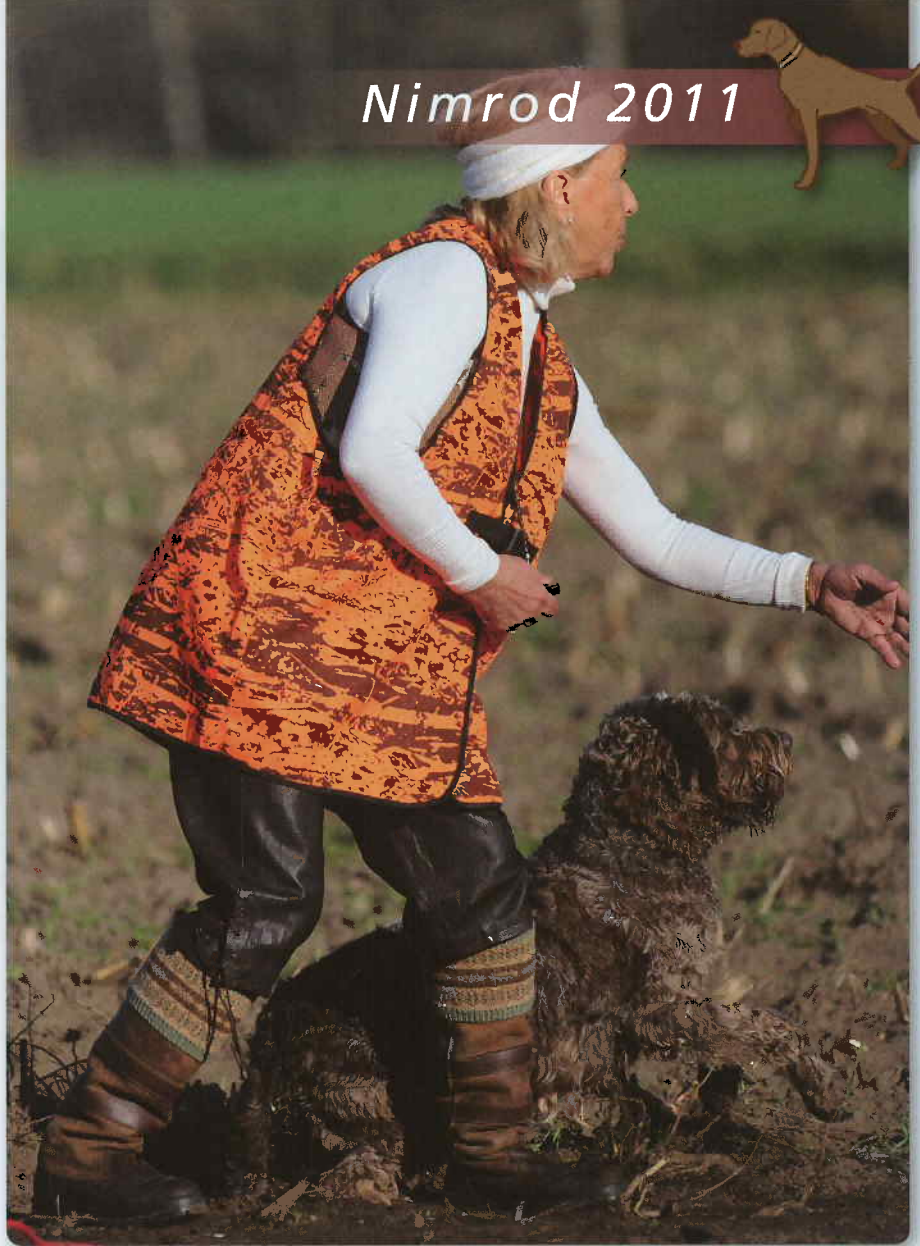
AA-diploma en 3e plaats voor Jan Weijers en Abbotsross Maghera.

**Dan heb je die wedstrijd hond en dan?
Hoe heb je de opvoeding en training
van Fellow aangepakt?**

"Fellow was vanaf het begin af aan een kleine dondersteen en een pup met veel pit waarbij het jachtinstinct letterlijk in de genen zit! Maar bovenal een lieve, aanhankelijke en intelligente hond. In het eerste half jaar heb ik haar samen met Karin, mijn vrouw, alle basis-beginselen bijgebracht die iedere hond moet leren. Specifieke proefonderdelen trainde ik toen nog niet. Toen het trainen eenmaal begon trainde ik het eerste jaar alles los van elkaar. Rustig en steady aan de voet zitten, het weg gaan op commando, oppakken van het apport, het voorkomen, het afgeven etc. Pas na een jaar koppelde ik de losse onderdelen aan elkaar en ging ik echte opdrachten doen met de hond. In die tijd ben ik met Fellow naar Joachim van Beek in Oosterhout gegaan en daar heb ik eens in de 14 dagen getraind. Joachim is een super trainer en zowel Fellow als ik hebben daar erg veel van geleerd. Ik heb mijn eigen techniek wat voorjagen betreft en alles is gebaseerd op wederzijds vertrouwen tussen baas en hond. Bij het dirigerwerk ben ik de baas en vertrouwd Fellow op mij. Bij het vrije werk is het juist andersom, ik breng haar daar waar het te doen is en vertrouwd daarna volledig op de passie en werkwil van Fellow om de meest moeilijke verloren apporten binnen te brengen.

Later ben ik ook nog gaan trainen bij jachthondenschool Konsequent van Theo Cornelissen en bij jachthondenschool De

Marty Vreugdenhil geeft startsein aan haar Griffon Amber.

Vallei Apporteurs van Gerard van de Heuvel. Daar train ik met veel plezier en met een leuke enthousiaste groep mensen aan de

MAP oefeningen".

Wanneer kwam de Nimrod voor jou in beeld?

"Eigenlijk vorig jaar al, ook al was ik daar toen nog helemaal niet zo mee bezig. Fellow was nog maar net 2 jaar oud maar schitterde op de Map proeven. Ze is helemaal in haar element als ze kan werken en daarom gaat het ook allemaal zo gemakkelijk. Toen het telefoontje van de Orweja kwam met een uitnodiging voor de Nimrod van 2010 heb ik door de jonge leeftijd van Fellow toch moeten bedanken.

Dit jaar zijn we weer van start gegaan met de Map's en het is een fantastisch jaar geworden met als bekroning wederom de uitnodiging voor de Nimrod.

Het telefoontje van Betty van der Woude herinner ik me nog goed. Ik heb de uitnodiging dit jaar vol trots aanvaard, maar ook uitgesproken dat ik er wel gemengde gevoelens bij heb. Want door het aanvaarden van deze uitnodiging zet ik Fellow gelijk buiten spel voor de komende jaren. Deelname aan

Pien the Second off April (Aldo Winkels).

Moest helaas afhaken vanwege blessure : Flatcoat Roghcovers Billy Bluebill (Egbert Bal)

Stokje over geven: links winnaar Nimrod 2010 Femke Jansen en rechts de nieuwe kampioen Els ten Vergert.

de Nimrod is voor iedere hond maar een eenmalige aangelegenheid en dat vind ik meer dan jammer".

Met vijf 1e plaatsen op de MAP's was je de favoriet voor deze Nimrod, legt dit nog een extra druk op je schou- ders?

"Nee, die druk heb ik niet gevoeld. Ik weet wat mijn hondje kan en daar heb ik vertrouwen in. Maar je kunt nooit naar een wedstrijd gaan met de instelling "ik zal vandaag wel eens even laten zien wat we kunnen", want als je dat doet ga je naast je schoenen lopen en presteer je helemaal niets! Natuurlijk hoop je wel op dat AA diploma, maar je weet pas wie de beste is als op het eind van de dag de punten geteld zijn. En gisteren was dat Els ten Vergert. Wat dat betreft kan ik ook heel goed tegen mijn verlies. Mijn hondje heeft helaas 1 apport niet binnen gebracht en dus wint er iemand anders".

Wat is je het meest bij gebleven van deze bijzondere dag?

"De hele dag was natuurlijk fantastisch, maar als ik dan 1 ding moet noemen is het wel de situatie die ik ervaren heb bij proef B. Ik heb daar zo fijn gewerkt en Fellow deed precies wat ik van haar verwachtte, in no-time waren alle apporten binnen en dan kan ik alleen maar heel erg trots zijn op mijn hondje. Bij het verlaten van die proef moest ik teruglopen langs de lange rij met publiek, en terwijl ik terug liep draaide zowat iedereen in het publiek om naar Fellow en mij. Die waardering voor mijn hondje maakt me

enorm trots en geeft een geweldig gevoel. Later op de dag bleek ik op die proef ook de volle 100 punten gescoord te hebben".

Wat ging er door je heen toen je op de laatste proef 1 apport miste?

"Voordat ik begon aan proef C wist ik dat ik hier goed zou moeten lopen, want Jaap Dansen was al klaar en had bijzonder goed gepresteerd. Er klonken 3 schoten in het bos, rechts van ons werd een konijn geschoten in de dichte dekking. Links voor ons werd een gans geschoten en als laatste werd door dezelfde jager ook nog op een fazant geschoten. Deze werd slecht geraakt en was een loper. Fellow barstte van de energie en liep de sleep als een bezetene en ook de gans was daarna redelijk snel binnen. Hier maakte ik zelf nog een domme fout. Doordat ik een zwarte hond op de dijk zag lopen en dacht dat het Fellow was begon ik te fluiten, maar dit bleek helemaal mijn hond niet te zijn! Gelukkig was ze vlakbij de gans toen dit gebeurde en heeft ze deze toch nog

netjes en snel binnen gebracht. Ik had toen nog tijd genoeg over voor het laatste apport, maar toen ze na 4 minuten nog niet terug was uit het bos wist ik al dat mijn kansen verkeken waren. Ik mocht haar de volle tijd door laten werken maar helaas kwam het konijn niet meer binnen".

Doordat je hond op de alle proeven uitzonderlijk werk heeft laten zien, krijgen jullie nu met 8 apporten toch een AA diploma. Kun je daar dan wel blij mee zijn of ben je toch ietwat eergevoelig?

"Dat is inderdaad wat sommige mensen wel dachten, maar ik ben er wel heel erg blij mee. Dit is het laatste jaar dat de regeling nog toestaat dat honden met uitzonderlijke prestaties en toch een gemist apport ook nog kans maken op een diploma. Ik vind het toch een hele mooie waardering voor de geleverde prestaties en voor Fellow was het 't beste wat ze die dag kon laten zien en ze heeft er echt hard voor gewerkt".

Je zegt dat de Nimrod medaille voor jou ook een keerzijde heeft, hoe bedoel je dat?

"Zoals ik al zei is de deelname aan de Nimrod voor iedere hond maar een eenmalige gebeurtenis. Juist door mijn passie voor de sport roept de eenmalige deelname vraagtekens bij mij op. Ik heb bewust gekozen voor het lopen van Map's, omdat het geweldig mooie en uitdagende proeven zijn. Daarin wil ik mezelf en de hond constant blijven verbeteren.

Mijn hondje is nu 3 jaar en ik doe haar

"Juist door mijn passie voor de sport roept de eenmalige Nimrod deelname vraagtekens bij mij op."

Naam hond	ras	geb. datum	eigenaar/voorjager	punten
1 Shangarrilyn Venus	Labrador teef	15-02-2007	Els ten Vergert	86+90+98 = 274
2 Lowly Arthur	Golden reu	30-03-2007	Jaap Dansen	82+95+90 = 267
3 Abbotsross Maghera	Labrador teef	01-05-2008	Jan Weijers	80+100+51 = 231
Deelnemers zonder AA diploma:				
Lara	D.S. Langhaar teef	04-06-2007	Arnoud Korst	70+94+34 = 198.
Go Back Beauty	Labrador teef	09-05-2008	Rob Schmidt	72+30+84 = 186
Timber of Upperclaws	Labrador reu	04-04-2006	Heidi Allon	70+30+86 = 186
Fellow v. 't Kieftendorp	Labrador reu	06-05-2004	Leon Akkerman	68+20+85 = 173
Amber Suená du Coin d.l. Bruyère	Korth. Griffon teef	15-04-2005	Marty Vreugdenhil	70+45+35 = 150
Abbotsross Aileen	Labrador teef	04-02-2004	Willeke v. Eerden	25+80+45 = 150
Pien the Second off April	Labrador teef	21-12-2004	Aldo Winkels	62+35+50 = 147
Beard	D.S. Draadhaar teef	19-07-2005	Rico v.d. Scheer	75+20+48 = 143
Kendy z Práčové	Cesky Fousek reu	11-06-2006	Anton Kempink	05+35+88 = 128
Deejay from the Huntinghouse	Golden reu	26-07-2004	Marion Dijkmans	50+25+45 = 120
Meander You Leasa it Y. Aymar	Weimar.K. teef	20-01-2005	Hubert v. Veen	22+30+56 = 108
Zöldmáli Ludas	Vizsla Dr. reu	22-02-2007	Eric ten Have	45+20+25 = 90
Meiske v. 't Exelse Veld	Gr. Münsterl. teef	23-09-2004	Matty de Putter	35+00+28 = 63.
Gabber v.d. Slotbosse-Heide	D.S. Korthaar reu	17-02-2006	Ad v. Dongen	20+05+18 = 43.
Roughcovers Billy Bluebill	Flatcoat reu	13-08-2003	Egbert Bal	0+--+10 = 10 (Hond geblesseerd)

werklust en kwaliteiten teniet als ik nu zou stoppen met het lopen van wedstrijden. Alleen in aanmerking komen voor de Nimrod doet Fellow nu niet meer, ook al zou ze nog zo goed lopen volgend jaar. Dat vind ik jammer, want in mijn ogen doet dit afbreuk aan de kwaliteit van de jachthondensport in Nederland.

Het is m.i. zonde dat de honden met opnieuw bewezen kwaliteiten zich niet meer kunnen kwalificeren voor de Nimrod, omdat

de regels dat niet toestaan. Concurrentie houdt het wedstrijdniveau hoog en draagt bij aan het instandhouden van de kwaliteit van deze prachtige wedstrijd voor de hond en zijn voorjager".

Ik ben een voorstander van professionalisering van de jachthondensport en wil hiervoor ook graag een lans breken binnen de Orweja. Zou het niet mooi en vooruitstrevend

zijn als de regelgeving van de Nimrod die al vele jaren vastligt, weer eens kritisch bekeken wordt?

Er is mij toegezegd dat ik hier een gesprek over aan mag gaan met de Orweja en deze uitnodiging en uitdaging neem ik graag aan".

Tekst: Moniek Ophey

Foto's: Henk Eggink (fotojacht.nl),

Niek Hidding (nhphotosholland.nl)

en Jeroen van Vliet (www.jeroenfotografie.nl)

